

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (piektā palāta)

2015. gada 10. septembrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Direktīva 1999/13/EK — II B pielikums —
Gaisa piesārņojums — Gaistoši organiski savienojumi — Emisijas samazināšana —
Organisko šķīdinātāju izmantošana noteiktos darbības veidos un iekārtās — Esošām iekārtām
piemērojamas saistības — Termiņa pagarināšana

Lieta C-81/14

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Raad van State* (Nīderlande) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2014. gada 12. februārī un kas Tiesā registrēts 2014. gada 17. februārī, tiesvedībā

Nannoka Vulcanus Industries BV

pret

College van gedeputeerde staten van Gelderland.

TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs T. fon Danvics [*T. von Danwitz*], tiesneši K. Vajda [*C. Vajda*],
A. Ross [*A. Rosas*] (referents), E. Juhāss [*E. Juhász*] un D. Švābi [*D. Šváby*],

ģenerālvokāte J. Kokote [*J. Kokott*],

sekretāre M. Ferreira [*M. Ferreira*], galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2015. gada 26. februāra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *Nannoka Vulcanus Industries BV* vārdā — *M. Baneke, advocaat*,

— Nīderlandes valdības vārdā — *M. Bulterman, B. Koopman* un *C. Schillemans*, pārstāves,

— Eiropas Komisijas vārdā — *E. Manhaeve* un *S. Petrova*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerālvokātes secinājumus 2015. gada 12. marta tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda — holandiešu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt II B pielikumu Padomes 1999. gada 11. marta Direktīvā 1999/13/EK par gaistošu organisko savienojumu emisijas ierobežošanu no organiskiem šķīdinātājiem noteiktos darbības veidos un iekārtās (OV L 85, 1. lpp., un labojums – OV 1999, L 188, 54. lpp.).
- 2 Šis lūgums tika iesniegts tiesvedībā starp *Nannoka Vulcanus Industries BV* (turpmāk tekstā – “*Nannoka*”) un *College van gedeputeerde staten van Gelderland* (Gelderlandes izpildpadomes kolēģija, turpmāk tekstā – “*College*”) par pēdējās minētās saistībā ar Nīderlandes Direktīvu 1999/13 transponējošā tiesiskā regulējuma pārkāpumu *Nannoka* uzlikto pienākumu, par kura neizpildi uzliek naudas sodu.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

- 3 Direktīvas 1999/13 preambulas 5.–9. apsvērumā ir noteikts:
  - “(5) tā kā organisko šķīdinātāju izmantošana noteiktos darbības veidos un iekārtās to īpašību dēļ izraisa organisku savienojumu emisiju gaisā, kas var kaitēt sabiedrības veselībai un/vai veicināt uz vietas un pat ārpus valsts robežām troposfēras robežslānī tādu fotoķīmisko oksidantu rašanos, kas ir kaitīgi vitāli svarīgiem vides un tautsaimniecības dabas resursiem un noteiktos apstākļos var kaitēt cilvēku veselībai;
  - (6) tā kā pēdējo gadu laikā augstas troposfēras ozona koncentrācijas lielais biežums ir izraisījis vispārējas bažas par tā ietekmi uz sabiedrības veselību un vidi;
  - (7) tā kā tādēļ ir vajadzīga preventīva rīcība, lai pasargātu sabiedrības veselību un vidi no īpaši kaitīgu vielu emisijas, ko izraisa organisko šķīdinātāju izmantošana, un garantētu pilsoņiem tiesības uz tīru un veselīgu vidi;
  - (8) tā kā daudzos darbības veidos un iekārtās no organisko savienojumu emisijas var izvairīties vai to var samazināt, jo ir pieejami vai tuvākajos gados kļūs pieejami potenciāli mazāk kaitīgi aizstājēji; tā kā gadījumos, kad attiecīgi aizstājēji nav pieejami, būtu jāveic citi tehniski pasākumi, lai samazinātu emisiju vidē tiktāl, cik tas ir saimnieciski un tehniski iespējams;
  - (9) tā kā ciktāl tas ir tehniski iespējams, būtu jāsamazina organisko šķīdinātāju izmantošana un to organisko savienojumu emisija, kuri visnopietnāk ietekmē sabiedrības veselību”.
- 4 Minētās direktīvas preambulas 14. un 15. apsvērumā ir paredzēts:
  - “(14) tā kā vides aizsardzībai augstā līmenī jānosaka un jāsasniedz organisko savienojumu emisijas robežvērtības un attiecīgie ekspluatācijas nosacījumi saskaņā ar vislabāko tehnisko paņēmienu principu noteiktām iekārtām un darbībām, kas Kopienā izmanto organiskos šķīdinātājus;
  - (15) tā kā dažos gadījumos dalībvalstis var uzņēmumus atbrīvot no emisijas robežvērtību ievērošanas, jo citi pasākumi, piemēram, ražojumu vai tehnisko paņēmienu izmantošana ar mazu šķīdinātāju saturu vai bez šķīdinātājiem, sniedz alternatīvus līdzekļus līdzvērtīgai emisijas samazināšanai”.

5 Saskaņā ar Direktīvas 1999/13 1. pantu tās mērķis ir novērst vai samazināt gaistošu organisko savienojumu emisijas tiešu un netiešu ietekmi uz vidi, galvenokārt uz gaisu, kā arī iespējamo apdraudējumu cilvēku veselībai, paredzot pasākumus un procedūras, kas jāīsteno saistībā ar šīs direktīvas I pielikumā minētajām darbībām tiktāl, cik šīs darbības tiek veiktas, pārsniedzot šķīdinātāju izlietojuma sliekšņa vērtības, kas uzskaitītas tās II A pielikumā.

6 Minētās direktīvas 2. panta 1) punktā “iekārta” šajā direktīvā nozīmē stacionāru tehnisko vienību, kur veic vienu vai vairākas darbības, kas ietilpst šīs pašas direktīvas 1. pantā minētajā darbības jomā, un jebkādas citas ar to tieši saistītas darbības, kam ir tehnisks sakars ar attiecīgajā ražošanas objektā veicamiem darbiem un kas varētu ietekmēt emisiju.

7 Direktīvas 1999/13 3. pantā ir paredzēts:

“Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka:

1) visas jaunās iekārtas atbilst 5., 8. un 9. pantam;

[..].”

8 Minētās direktīvas 4. pantā ir noteikts:

“Neierobežojot [Padomes 1996. gada 24. septembra] Direktīvu 96/61/EK [par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli (OV L 257, 26. lpp.)], dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka:

1) esošās iekārtas atbilst 5., 8. un 9. pantam ne vēlāk kā 2007. gada 31. oktobrī;

[..]

3) attiecībā uz tām iekārtām, kas jāreģistrē vai kam jāsaņem atļauja, un kas izmanto II B pielikuma emisijas samazināšanas plānu, par to paziņo kompetentām iestādēm ne vēlāk par 2005. gada 31. oktobri;

[..].”

9 Saskaņā ar Direktīvas 1999/13 5. panta 2. punktu:

“Visās iekārtās jāievēro:

a) emisijas robežvērtības, kas attiecas uz atgāzu un difūzās emisijas vērtībām, vai pilnās emisijas robežvērtības un citas II A pielikumā noteiktās prasības,

vai

b) II B pielikumā norādītā emisijas samazināšanas plāna prasības.”

10 Direktīvas 1999/13 9. panta 1. punkta teksts ir šāds:

“Atbilstību turpmāk minētām prasībām apliecina, saņemot kompetentu iestāžu piekrišanu:

[..]

— II B pielikumā dotā emisijas samazināšanas plāna prasības,

[..].”

11 Direktīvas 1999/13 15. panta 1. punkta pirmajā daļā ir paredzēts:

“Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvi un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības ne vēlāk kā 2001. gada 1. aprīlī. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.”

12 Direktīvas 1999/13 II B pielikuma ar nosaukumu “Emisijas samazināšanas plāns” teksts ir šāds:

“1. Principi

Izdalīto vielu samazināšanas plānam jāļauj operatoram ar citiem līdzekļiem panākt izdalīto vielu samazināšanos, kas būtu līdzvērtīga tam, ko varētu panākt, ja piemērotu emisijas robežvērtības. Šajā nolūkā operators var lietot jebkādu samazināšanas plānu, kas ir speciāli izstrādāts viņa iekārtai, ja beigās tiek sasniegta līdzvērtīga emisijas samazināšanās. Dalībvalstis saskaņā ar šīs direktīvas 11. pantu ziņo Komisijai par progresu, kas panākts izdalīto vielu daudzuma samazināšanā, ieskaitot pieredzi, kas ir gūta, piemērojot samazināšanas plānu.

2. Prakse

Gadījumos, kad tiek uzklātas aizsargkārtas, lakas, saistvielas un iespaidkrāsa, var lietot zemāk minēto plānu. Ja šāda metode nav piemērota, kompetentās iestādes drīkst atļaut operatoram piemērot alternatīvu atbrīvojuma plānu, kuru pildot tiek ievēroti šeit izklāstītie principi. Plāna uzbūvē jāņem vērā šādi fakti:

- i) ja vēl tikai izstrādā aizstājējus, kas satur maz šķīdinātāja vai to nemaz nesatur, jādod operatoram termiņa pagarinājums, lai īstenotu emisijas samazināšanas plānu;
- ii) emisijas samazināšanas atsaucis lielumam jāatbilst pēc iespējas precīzāk emisijai, kas izdalītos, ja netiktu veiktas nekādas darbības tās samazināšanai.

Šāds plāns būtu jāiesteno iekārtās, kur ražošanas cietās daļas saturu var uzskatīt par nemainīgu un izmantot kā atskaites lielumu emisijas samazināšanā:

- i) operatoram jāizvirza emisijas samazināšanas plāns, kurā jāietver arī ieguldītā šķīdinātāja vidējā satura samazināšanu un/vai palielinātu cieto daļu izmantošanas efektivitāti ar mērķi panākt pilnās emisijas samazināšanos iekārtā līdz noteiktam procentam no gada emisijas atsaucēs vērtības, ko sauc par mērķa emisiju. Tas jādara saskaņā ar šādu grafiku:

Laikposms		Maksimāli pieļaujamā emisija
Jaunās iekārtas	Esošās iekārtas	
Līdz 2001. gada 31. oktobrim	Līdz 2005. gada 31. oktobrim	Mērķa emisija × 1,5
Līdz 2004. gada 31. oktobrim	Līdz 2007. gada 31. oktobrim	Mērķa emisija

- ii) gada emisijas atskaites vērtību aprēķina šādi:

- a) nosaka pilno cieto daļu masu gada laikā izlietotā aizsargkārtas un/vai iespaidkrāsas, lakas un saistvielu daudzumā. Cietās daļas ir visas aizsargkārtu, iespaidkrāsu, laku un saistvielu vielas, kas sacietē pēc ūdens vai gaistošu organisko savienojumu iztvaikošanas.

[..]”

13 Direktīva 1999/13 no 2014. gada 7. janvāra ir tikusi atcelta ar Eiropas Padomes un Parlamenta 2010. gada 24. novembra Direktīvu 2010/75/ES par rūpnieciskajām emisijām (piesārņojuma integrēta novēršana un kontrole (OV L 334, 17. lpp.).

14 No Direktīvas 2010/75 preambulas 1. apsvēruma izriet, ka ar to tiek pārstrādātas septiņas direktīvas, tostarp Direktīva 1999/13.

15 Saskaņā ar Direktīvas 2010/75 59. panta 1. punkta pirmo daļu:

“Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka katra iekārta atbilst vienam no šādiem kritērijiem:

- a) gaistošo organisko savienojumu emisijas no ražošanas iekārtām nepārsniedz atgāzēm un difūzajām emisijām noteiktās robežvērtības vai kopējās emisiju robežvērtības un tiek ievērotas citas VII pielikuma 2. un 3. daļā noteiktās prasības;
- b) ražošanas iekārtas atbilst VII pielikuma 5. daļā noteiktā emisijas samazināšanas plāna prasībām, ievērojot nosacījumu, ka tiek panākta a) apakšpunktā minēto emisiju robežvērtību piemērošanai ekvivalenta emisijas samazināšanās.”

16 Direktīvas 2010/75 80. panta 1. punktā ir noteikts:

“Dalībvalstis pieņem normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai līdz 2013. gada 7. janvārim izpildītu [..] VII pielikuma [..] 5. daļas 1. punktā [..] noteiktās prasības.

Dalībvalstis minētos noteikumus piemēro no tās pašas dienas.

[..]”

17 Minētās direktīvas 81. panta 1. punktā ir paredzēts:

“Direktīvas [..] 1999/13 [..], kurās grozījumi izdarīti ar IX pielikuma A daļā minētajiem tiesību aktiem, tiek atceltas no 2014. gada 7. janvāra, neskarot dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņiem IX pielikuma B daļā minēto direktīvu transponēšanai valsts tiesību aktos.”

18 Direktīvas 2010/75 VII pielikuma “Tehniskie noteikumi attiecībā uz iekārtām un darbībām ar organiskiem šķīdinātājiem” 5. daļas “Samazināšanas plāns” teksts ir šāds:

“1. Operators var izmantot jebkuru samazināšanas plānu, kas īpaši izstrādāts konkrētajai iekārtai.

2. Gadījumos, kad tiek uzklātas aizsargkārtas, lakas, saistvielas un iespaidkrāsa, var lietot zemāk minēto plānu. Ja šāda metode nav piemērota, kompetentās iestādes drīkst atļaut operatoram piemērot alternatīvu plānu, pēc kura tiek panākts tāds pats emisiju samazinājums kā gadījumā, ja tiktu piemērotas 2. un 3. daļā noteiktās emisiju robežvērtības. Plāna uzbūvē jāņem vērā šādi fakti:

- a) ja vēl tikai izstrādā aizstājējus, kas satur maz šķīdinātāja vai to nemaz nesatur, jādod operatoram termiņa pagarinājums, lai īstenotu emisijas samazināšanas plānu;
- b) emisijas samazināšanas atsaucēs lielumam jāatbilst pēc iespējas precīzāk emisijai, kas izdalītos, ja netiktu veiktas nekādas darbības tās samazināšanai.

3. Šāds plāns jāīsteno iekārtās, kur izstrādājuma cietās daļas saturu var uzskatīt par nemainīgu:

- a) gada emisijas atskaites vērtību aprēķina šādi:
  - i) nosaka pilno cieto daļu masu gada laikā izlietotā aizsargkārtas un/vai iespaidkrāsas, lakas un saistvielu daudzumā. Cietās daļas ir visas aizsargkārtu, iespaidkrāsu, laku un saistvielu vielas, kas sacietē pēc ūdens vai gaistošu organisko savienojumu iztvaikošanas;
  - ii) gada emisijas atskaites vērtību aprēķina, reizinot apakšpunktā i) noteikto masu ar atbilstīgu koeficientu, kas ir dots tabulā. Kompetentās iestādes var precizēt šos koeficientus atsevišķām iekārtām, lai atspoguļotu dokumentēto cieto daļu izmantošanas efektivitātes palielināšanos.

[..]”

Nīderlandes tiesības

19 No lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka Direktīvas 1999/13 4. panta 1. punkts un 5. panta 2. punkts Nīderlandes tiesību sistēmā tika transponēti ar Rikojuma par šķīdinātājiem, ar ko īsteno Direktīvu 1999/13 (*Oplosmiddelenbesluit omzetting EG-VOS-richtlijn milieubeheer, Stb.* 2001, Nr. 161; turpmāk tekstā – “Rikojums par šķīdinātājiem”), 3. panta 1. punktu un 5. panta a) punktu.

20 Šis Rikojuma par šķīdinātājiem normas attiecīgajiem uzņēmumiem uzliek pienākumu veikt nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka to iekārtās ne vēlāk kā 2007. gada 31. oktobrī tiek ievērotas šī rikojuma II A pielikumā ietvertās emisijas robežvērtības vai minētā rikojuma

II B pielikumā norādītā gaistošu organisko savienojumu emisijas samazināšanas plāna (turpmāk tekstā – “samazināšanas plāns”) prasības. Minētā pielikuma saturs ir identisks Direktīvas 1999/13 II B pielikumā paredzētajam.

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

- 21 *Nannoka* ekspluatē lakas un aizsargkārtas uzklāšanas iekārtu.
- 22 Ar 2010. gada 7. oktobra lēmumu *College* par Rikojuma par šķīdinātajiem 3. panta 1. punkta un 5. panta a) punkta pārkāpumu uzlika *Nannoka* pienākumu, par kura neizpildi bija paredzēts naudas sods.
- 23 Ar 2011. gada 13. jūlija lēmumu *College* noraidīja *Nannoka* administratīvo sūdzību par tās 2010. gada 7. decembra lēmumu.
- 24 Ar 2012. gada 3. maija spriedumu *Rechtbank Arnhem* (Arnemas tiesa, Nīderlande) noraidīja *Nannoka* par *College* 2011. gada 13. jūlija lēmumu celto prasību.
- 25 *Nannoka* pārsūdzēja šo spriedumu *Raad van State* (Valsts Padome).
- 26 Iesniedzējtiesa norāda, ka, lai gan *College* 2010. gada 7. oktobra lēmums 2013. gada 7. martā ir ticis atsaukts, *Nannoka* joprojām ir ieinteresēta, lai pamatlieta apelācijas stadijā tiktu izņemta pēc būtības. Šī sabiedrība esot pārliecinoši norādījusi, ka tā atsauktā lēmuma dēļ ir cietusi zaudējumus, jo daļa no tās darbības bija jāuztic citai sabiedrībai.
- 27 Iesniedzējtiesas skatījumā, nav šaubu, ka 2007. gada 31. oktobrī *Nannoka* nav atbildusi Rikojuma par šķīdinātajiem II A pielikumā paredzētajām emisijas robežvērtībām.
- 28 Taču *Nannoka* iesniedzējtiesai norāda, ka tā atbilst minētā rikojuma II B pielikumā minētajām emisijas samazināšanas plāna prasībām, uzskatot, ka ar šo pielikumu tai ir piešķirts termiņa pagarinājums pēc 2007. gada 31. oktobra, lai tā īstenotu pati savu emisijas samazināšanas plānu.
- 29 *Nannoka* skatījumā, Direktīvas 1999/13 II B pielikumā ir paredzēts, ka operatoram ir jāpiešķir termiņa pagarinājums, lai īstenotu savu samazināšanas plānu, ja vēl tikai tiek izstrādāti aizstājēji, kas satur maz šķīdinātāja vai to nemaz nesatur. *Nannoka* uzskata, ka pamatlietā tā ir noticis.
- 30 Iesniedzējtiesā lietas dalībnieces ir vienisprātis, ka *Nannoka* ar 2005. gada 27. oktobra vēstuli informēja kompetentās valsts iestādes par savu ieceri izmantot samazināšanas plānu. Turklāt nav ticis apstrīdēts, ka *Nannoka* ir izstrādājusi tādu samazināšanas plānu. Kā uzskata iesniedzējtiesa, šis samazināšanas plāns tomēr tai neļāva 2007. gada 31. oktobrī sasniegt Direktīvas 1999/13 II B pielikuma 2. punkta otrajā daļā paredzēto “mērķa emisiju”.
- 31 Iesniedzējtiesa norāda, ka Direktīvas 1999/13 II B pielikumā netiek prasīta tāda samazināšanas plāna izstrāde, kurai būtu jāatbilst vienotam paraugam, bet gan tikai noteikti principi, pamatnostādnes un prasības, kuri operatoram atbilstoši šīs direktīvas 5. panta 2. punktam ir jāievēro, ja tas izstrādā pats savu samazināšanas plānu.
- 32 Tomēr uz Direktīvas 1999/13 II B pielikuma pamata nevarot precīzi noteikt nedz situācijas, kurās tajā paredzētā termiņa pagarināšana var tikt likumīgi piešķirta, nedz tāda termiņa pagarinājuma iespējamo ilgumu.

- 33 Iesniedzējtiesa uzsver, ka šajā pielikumā ir paredzēts attiecībā uz iekārtām, kurās ražojuma cietās daļas saturu var uzskatīt par nemainīgu un izmantot kā atskaites lielumu emisijas samazināšanā, piemērot īpašu samazināšanas plānu (turpmāk tekstā – “standarta plāns”). Šajā pielikumā tiek sniegts grafiks tā dēvētās “mērķa” emisijas sasniegšanai, kā arī aprēķina metode šīs emisijas noteikšanai.
- 34 Nekas neļaujot secināt, ka pamatlietā *Nannoka* iekārtas neatbilst nosacījumiem, atbilstoši kuriem ir jāpiemēro šis standarta plāns. Šķietot, ka gadījumos, kuros ir piemērojams standarta plāns, nevar atkāpties no Direktīvas 1999/13 II B pielikumā noteiktā grafika. Tā kā saskaņā ar šo grafiku mērķa emisija esot jāsasniedz līdz 2007. gada 31. oktobrim un esot skaidrs, ka ar *Nannoka* samazināšanas plānu nevar panākt šādu rezultātu, iesniedzējtiesa uzskata, ka pastāv šaubas par šī samazināšanas plāna atbilstību Direktīvas 1999/13 II B pielikuma prasībām.
- 35 Taču, ievērojot, ka minētajā pielikumā ir norādīts, ka ir jāņem vērā, ka operatoram ir jāpiešķir termiņa pagarinājums, lai īstenotu savu samazināšanas plānu, ja vēl tikai tiek izstrādāti aizstājēji, kas satur maz šķīdinātāja vai to nemaz nesatur, iesniedzējtiesa šaubās, vai tomēr ir iespējams atkāpties no grafika, kas ir pielikuma daļa, pat ja standarta plāns ir piemērojams.
- 36 Iesniedzējtiesa tādējādi apsver divas iespējamās Direktīvas 1999/13 II B pielikuma interpretācijas. Atbilstoši pirmajai interpretācijai termiņa pagarinājumu varot piešķirt tikai tad, ja standarta plāns attiecīgajai situācijai ir nepiemērots un šā iemesla dēļ ir sagatavots cita veida samazināšanas plāns. Atbilstoši otrajai interpretācijai, pat ja standarta plāns ir piemērojams, termiņa pagarinājums varot tikt piešķirts, atkāpjoties no šajā plānā paredzētā grafika.
- 37 Ja Tiesa piekristu šai otrai interpretācijai, iesniedzējtiesa šaubās arī par nosacījumiem, ar kādiem operators varētu saņemt termiņa pagarinājumu un par tāda pagarinājuma iespējamo ilgumu. Direktīvas 1999/13 II B pielikumā netiek precizēts, piemēram, vai termiņa pagarinājums ir atkarīgs no kompetento iestāžu atļaujas vai arī tas var pastāvēt *ipso jure*. Tāpat šajā pielikumā neesot norādīts ne tas, kādā mērā ir jākonkretizē tādu aizstājēju izstrādāšana, kas satur maz šķīdinātāja vai to nemaz nesatur, ne posms, kāds šai izstrādāšanai ir jāsasniedz, lai tas dotu tiesības uz termiņa pagarinājumu. Tāpat tajā nav precizēts, uz kādu kritēriju pamata ir jānosaka termiņa pagarinājuma ilgums.
- 38 Šādos apstākļos *Raad van State* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:
- “1) Vai no Direktīvas [1999/13] II B pielikuma izriet, ka tādu iekārtu operatoram, kurās ražojuma cietās daļas saturu var uzskatīt par nemainīgu un izmantot kā atskaites lielumu emisijas samazināšanā, ja vēl tikai tiek izstrādāti aizstājēji, kas satur maz šķīdinātāja vai to nemaz nesatur, atkāpjoties no šajā pielikumā noteiktā grafika, ir jāpiešķir termiņa pagarinājums, lai tas īstenotu emisijas samazināšanas plānu?
- [Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša:]
- 2) Vai, piešķirot termiņa pagarinājumu, lai īstenotu emisijas samazināšanas plānu Direktīvas [1999/13] II B pielikuma izpratnē, ir nepieciešama konkrēta iekārtas operatora rīcība vai kompetentās iestādes atļauja?
- 3) Uz kādu kritēriju pamata tiek noteikts Direktīvas [1999/13] II B pielikumā paredzētā termiņa pagarinājuma ilgums?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

- 39 Uzdodot pirmo jautājumu, iesniedzējtiesa būtībā vēlas zināt, vai Direktīvas 1999/13 II B pielikums ir jāinterpretē tādējādi, ka termiņa pagarinājums, kas ir paredzēts tā 2. punkta pirmās daļas i) punktā, var tikt piešķirts “iekārtas” – minētās direktīvas 2. panta 1) punkta izpratnē – operatoram, lai piemērotu savu samazināšanas plānu, ja vēl tikai izstrādā aizstājējus, kas satur maz šķīdinātāja vai to nemaz nesatur, lai gan ražojuma cietās daļas saturu šajā iekārtā var uzskatīt par nemainīgu un izmantot kā atskaites lielumu emisijas samazināšanā.
- 40 Saskaņā ar Direktīvas 1999/13 5. panta 2. punktu visās šajā direktīvā paredzētajās iekārtās jāievēro minētās direktīvas II A pielikumā norādītās emisijas robežvērtības, kas attiecas uz gaistošiem organiskajiem savienojumiem, vai tās II B pielikumā norādītā emisijas samazināšanas plāna prasības.
- 41 Atbilstoši šīs pašas direktīvas II B pielikuma 1. punktam izdalīto vielu samazināšanas plānam jāļauj operatoram ar citiem līdzekļiem, nevis ar emisijas robežvērtību piemērošanu panākt izdalīto vielu samazināšanos, kas būtu līdzvērtīga tam, ko varētu panākt, ja piemērotu šīs robežvērtības. Kā savu secinājumu 14. punktā ir norādījusi ģenerālvokāte, samazināšanas plāna pamatā ir aizstājēju un procesu, kuriem ir zemāks emisijas līmenis, izmantošana.
- 42 No Direktīvas 1999/13 II B pielikuma 2. punkta pirmās daļas izriet, ka gadījumos, kad tiek uzklātas aizsargkārtas, lakas, saistvielas un iespaidkrāsa, var lietot šī pielikuma 2. punkta otrajā daļā norādīto plānu, proti, standarta plānu. Saskaņā ar šo pēdējo minēto noteikumu šāds plāns būtu jāisteno iekārtās, kurās ražojuma cietās daļas saturu var uzskatīt par nemainīgu un izmantot kā atskaites lielumu emisijas samazināšanā. Minētā pielikuma 2. punkta pirmajā daļā tiek precizēts, ka, ja šāda metode nav piemērota, kompetentās iestādes drīkst atļaut operatoram piemērot alternatīvu atbrīvojuma plānu, kuru pildot tiek ievēroti šī paša pielikuma 1. punktā izklāstītie principi.
- 43 Kā izriet no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu, nekas pamatlietā neļauj secināt, ka *Nannoka* iekārtas neatbilstu standarta plāna piemērošanai prasītajiem nosacījumiem.
- 44 Tā kā Direktīvas 1999/13 II B pielikuma 2. punkta pirmās daļas i) punktā ir paredzēts, ka attiecīgajam operatoram jāpiešķir termiņa pagarinājums, lai īstenotu samazināšanas plānu, ja vēl tikai izstrādā aizstājējus, kas satur maz šķīdinātāja vai to nemaz nesatur, ir jānosaka, vai šis termiņa pagarinājums ir jāpiešķir neatkarīgi no šī operatora iekārtai piemērojamā samazināšanas plāna vai tomēr tāda termiņa pagarinājuma piešķiršana ir iespējama tikai tad, ja tiek piemērots samazināšanas plāns, kas nav standarta plāns.
- 45 Šajā ziņā vispirms ir jākonstatē, ka šī pielikuma teksts nedod skaidru atbildi uz šo jautājumu.
- 46 Lai gan Direktīvas 1999/13 II B pielikuma 2. punkta pirmās daļas i) punkta tekstā, šķiet, ir norādīts, ka operatoram jāpiešķir termiņa pagarinājums, lai īstenotu samazināšanas plānu, ja vēl tikai izstrādā aizstājējus, kas satur maz šķīdinātāja vai to nemaz nesatur, minētā 2. punkta pirmās daļas trīs teikumu saistība neļauj noteikt, vai termiņa pagarinājums jāpiešķir tostarp konkrētajā gadījumā, kad šis operators piemēro standarta plānu.
- 47 Lai gan Direktīvas 1999/13 franču valodas versijā vārdu salikums “[à] cet effet” Direktīvas 1999/13 II B pielikuma 2. punkta trešā teikuma ievadā *prima facie*, šķiet, attiecas tikai uz šī punkta iepriekšējā teikumā minēto gadījumu – “alternatīva atbrīvojuma plāna [kas nav standarta plāns]” piemērošanu, jākonstatē, ka šāda interpretācija, šķiet, nav nepārprotami apstiprināma, ņemot vērā tādas citu

Direktīvas 1999/13 valodu versijas kā vācu, angļu un holandiešu, kurās nav ietverts vārdu salikumam “[à] cet effet” līdzvērtīgs vārdu salikums. Tādējādi šajās versijās šo trešo teikumu varētu interpretēt vispārīgi, proti, kā tādu, kas attiecas uz jebkuru samazināšanas plānu, tostarp arī uz standarta plānu.

- 48 Šajā saistībā Nīderlandes valdība uzsver, ka neatkarīgi no samazināšanas plāna, ko īsteno attiecīgais operators, šim operatoram piešķirtais termiņa pagarinājums nevarot turpināties pēc 2007. gada 31. oktobra, jo šajā datumā pastāvošo iekārtu emisijai atbilstoši Direktīvas 1999/13 4. panta 1. punktam un tās II B pielikuma 2. punkta otrās daļas i) punktam esot jāatbilst šīs direktīvas 5. panta prasībām, proti, sliekšņa vērtībām, kas noteiktas tās II A pielikumā, vai samazināšanas plānam, kas aprakstīts tās II B pielikumā.
- 49 Šo nostāju tomēr nevar atbalstīt.
- 50 Direktīvas 1999/13 II B pielikuma 2. punkta pirmās daļas i) punktā tieši paredzētā iespēja piešķirt operatoram termiņa pagarinājumu sava samazināšanas plāna īstenošanai katrā ziņā nozīmē, ka visi šajā direktīvā paredzētie termiņi, tostarp termiņš, kas beidzas 2007. gada 31. oktobrī, attiecībā uz pastāvošām iekārtām var tikt pagarināti. Kā savu secinājumu 22. punktā ir norādījusi ģenerāladvokāte, Nīderlandes valdības viedoklis atņemtu reglamentējošo raksturu minētās direktīvas II B pielikuma 2. punkta pirmās daļas i) punktam un šīs normas vienīgais mērķis būtu termiņa aprēķināšanas skaidrojums.
- 51 Turklāt ir jānorāda, ka 2010. gadā, kad tika pieņemta Direktīva 2010/75, Savienības likumdevējs šīs direktīvas VII pielikuma 5. daļas 2. punkta a) apakšpunktā ar Direktīvas 1999/13 II B pielikuma 2. punkta pirmās daļas i) punktam identisku formulējumu ir pārņēmis iespēju piešķirt operatoram termiņa pagarinājumu samazināšanas plāna īstenošanai. Kā savu secinājumu 32. punktā ir norādījusi ģenerāladvokāte, nekas neliecina par to, ka attiecīgā Direktīvas 1999/13 norma, to iekļaujot Direktīvā 2010/75, bija jāgroza. Tātad likumdevējs ir balstījies uz principu, ka termiņa pagarinājums bija iespējams pat pēc 2007. gada 31. oktobra.
- 52 Savukārt Komisija apgalvo, ka Direktīvas 1999/13 II B pielikuma 2. punkta otrajā daļā ir ietverts speciāls noteikums, ko piemēro iekārtām, kurās tiek izmantots ražojums ar nemainīgu cietās daļas saturu, un kas prevalē pār attiecīgo termiņa pagarināšanas normu. Tātad, Komisijas skatījumā, termiņa pagarinājums ir iespējams tikai tādām iekārtām, kurās tiek izmantots ražojums, kam nav nemainīga cietās daļas satura.
- 53 Šajā ziņā, lai gan atbilstoši Direktīvas 1999/13 II B pielikuma 2. punkta otrajai daļai noteikts samazināšanas plāns, proti, standarta plāns, jāīsteno iekārtās, kurās ražojuma cietās daļas saturu var uzskatīt par nemainīgu un izmantot kā atskaites lielumu emisijas samazināšanā, šis plāns tomēr nav īpašs noteikums, kas izslēdz termiņa pagarinājuma piešķiršanu tādu iekārtu operatoriem.
- 54 Jāatzīmē, ka Direktīvas 1999/13 II B pielikuma 2. punkta pirmajā daļā ir noteikts, ka gadījumos, kad tiek uzklātas aizsargkārtas, lakas, saistvielas un iespiedkrāsa, “var” lietot standarta plānu un ka, ja šāds plāns nav piemērots, kompetentās iestādes “drīkst” atļaut operatoram piemērot alternatīvu atbrīvojuma plānu, kuru pildot tiek ievēroti šīs direktīvas II B pielikuma 1. punktā izklāstītie principi. Jākonstatē, ka, ja standarta plāns nav piemērots, nekas šī noteikuma tekstā neļauj izslēgt citas metodes piemērošanu iekārtās, kurās ražojuma cietās daļas saturu var uzskatīt par nemainīgu. Tādējādi līdzīgi tam, ka standarta plāns tādām iekārtām var netikt piemērots, tām var tādā pašā veidā piešķirt termiņa pagarinājumu, ja aizstājējus, kas satur maz šķīdinātāja vai to nemaz nesatur, vēl tikai izstrādā.
- 55 Turklāt termiņa pagarināšanas iespēju visu veidu iekārtām neatkarīgi no pieņemtā samazināšanas plāna apstiprina *ratio legis*, uz kuru balstās Direktīvas 1999/13 noteikumi par termiņa pagarināšanu un iekārtām, kurās ražojuma cietās daļas saturs ir nemainīgs.

- 56 Pirmkārt, kā savu secinājumu 36. punktā ir norādījusi ģenerālvokāte, šis termiņa pagarinājums ir samērīguma principa izpausme. Ņemot vērā šo principu, šķiet pārmērīgi iekārtas operatoriem likt veikt ieguldījumus, kas samazina iekārtas gaistošo organisko savienojumu emisiju pirms konkrēta datuma, ja tuvākajā nākotnē no šīs emisijas varēs izvairīties vai to ievērojami samazināt ar mazākām izmaksām, tiklīdz būs pieejami aizstājēji, kas satur maz šķīdinātāja vai to nemaz nesatur un kas vēl tiek izstrādāti. Otrkārt, kā izriet no Direktīvas 1999/13 preambulas 8. apsvēruma, tā balstās uz apsvērumu, ka no organisko savienojumu emisijas var izvairīties vai to var samazināt potenciāli mazāk kaitīgi aizstājēji, kas ir pieejami vai tuvākajos gados kļūs pieejami. Ja uzņēmums, izmantojot aizstājējus, var izvairīties no lieliem emisijas samazināšanas pasākumiem, acīmredzot tas būs gatavs izstrādāt tādus aizstājējus vai sekmēt to izstrādi. Turklāt, ciktāl šie aizstājēji, kas satur maz šķīdinātāja vai to nesatur nemaz, var sekmēt gaistošo organisko savienojumu emisijas ierobežojumu vidē, ne tikai attiecīgajās iekārtās, to izstrāde var attaisnot ilgākus pārejas posmus.
- 57 Attiecībā uz iekārtām, kurās tiek izmantots ražojums ar nemainīgu cietās daļas saturu, no Direktīvas 1999/13 II B pielikuma 2. punkta otrās daļas izriet, ka šo saturu izmanto “kā atskaites lielumu emisijas samazināšanā”. Kā tiesas sēdē paskaidroja ieinteresētās personas, tādējādi ražojuma cietās daļas nemainīgs saturs ļauj identificēt attiecīgo iekārtu emisijas mērķu noteikšanas metodiku, kuru operators nevar izmantot, ja ražojums ar tādu nemainīgu saturu netiek izmantots. Turklāt nevienā šī pielikuma normā nav teikts, ka mērķis, ar kādu ieviests ražojuma cietās daļas nemainīga satura kritērijs, būtu nepieļaut termiņa pagarinājuma piešķiršanu tādas iekārtas operatoram, kurā tiek izmantots ražojums ar tādu nemainīgu saturu.
- 58 Tādējādi šķiet, ka minētajam kritērijam nav nekādas saiknes ar *ratio legis*, uz kā balstās Direktīvas 1999/13 noteikumi par iespēju piešķirt termiņa pagarinājumu, ja aizstājējus, kas satur maz šķīdinātāja vai to nemaz nesatur, vēl tikai izstrādā. Tāpēc šīs iespējas kontekstā nav pamata nošķirt iekārtas, kurās tiek izmantots ražojums ar nemainīgu cietās daļas saturu, no citām iekārtām, un tādu nošķiršanu arī nevar tieši secināt no šīs direktīvas II B pielikuma 2. punkta pirmās daļas i) punkta teksta.
- 59 Tiesas sēdē Komisija uzsvēra, ka jau Direktīvas 1999/13 pieņemšanas brīdī ražojumiem ar nemainīgu cietās daļas saturu bija liels aizstājēju skaits. Komisijas skatījumā, Savienības likumdevējs ir ņēmis vērā šo apstākli un ir uzskatāms, ka, šīs direktīvas II B pielikuma 2. punkta otrās daļas i) punktā noteikdams standarta plānam piemērojamus termiņus, tas attiecībā uz iekārtām, kurās ražojuma cietās daļas saturu var uzskatīt par nemainīgu, ir vēlējies izslēgt jebkuru termiņa pagarināšanas iespēju.
- 60 Taču nedz Direktīvas 1999/13 noteikumi, nedz tās sagatavojošie dokumenti neļauj apstiprināt Komisijas apgalvojumus.
- 61 Šajā ziņā jāpiebilst, ka, interpretējot Direktīvas 1999/13 II B pielikumu tādējādi, ka tā nepieļauj termiņa pagarinājuma piešķiršanu, ja aizstājējus, kas satur maz šķīdinātāja vai to nemaz nesatur, vēl tikai izstrādā, tādas iekārtas operatoram, kurā ražojuma cietās daļas saturu var uzskatīt par nemainīgu, jebkurā gadījumā šī interpretācija būtu pretrunā tiesiskās noteiktības principam, kas prasa, lai Savienības tiesiskais regulējums ļautu ieinteresētajām personām precīzi zināt tajā noteikto saistību apjomu un lai šīs personas nepārprotami zinātu savas tiesības un pienākumus un spētu atbilstoši rīkoties (šajā ziņā skat. spriedumus *BGL*, C-78/01, EU:C:2003:490, 71. punkts, kā arī *ArcelorMittal Luxembourg*/Komisija un *Komisija/ArcelorMittal Luxembourg* u.c., C-201/09 P un C-216/09 P, ECLI:EU:C:2011:190, 68. punkts).
- 62 Tā kā tādu interpretāciju no Direktīvas 1999/13 II B pielikuma nevar tieši secināt un, šķiet, to arī nevar apstiprināt nedz *ratio legis*, uz kura balstās šī pielikuma 2. punkta pirmās daļas i) punkta noteikumi par termiņa pagarināšanu, nedz minētā pielikuma struktūra, tiesiskās noteiktības princips nepieļauj, ka, pamatojoties uz šo principu, tādām uzņēmumiem kā *Nannoka* tiek liegta iespēja izmantot šādu termiņa pagarinājumu.

- 63 Tādējādi ir jāuzskata, ka termiņa pagarinājums ir jāpiešķir neatkarīgi no attiecīgajai iekārtai piemērojamā samazinājuma plāna, ja aizstājējus, kas satur maz šķīdinātāja vai to nemaz nesatur, vēl tikai izstrādā.
- 64 Ņemot vērā visus minētos apsvērumus, uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 1999/13 II B pielikums ir jāinterpretē tādējādi, ka termiņa pagarinājums, kas ir paredzēts tā 2. punkta pirmās daļas i) punktā, var tikt piešķirts “iekārtas” – šīs direktīvas 2. panta 1) punkta izpratnē – operatoram, lai piemērotu savu samazināšanas plānu, ja vēl tikai izstrādā aizstājējus, kas satur maz šķīdinātāja vai to nemaz nesatur, lai gan ražojuma cietās daļas saturu šajā iekārtā var uzskatīt par nemainīgu un izmantot kā atskaites lielumu emisijas samazināšanā.

Par otro un trešo jautājumu

- 65 Uzdodot otro un trešo jautājumu, kuri jāuzskata kopā, iesniedzējtiesa būtībā vēlas zināt, pirmkārt, vai Direktīvas 1999/13 II B pielikuma 2. punkta pirmās daļas i) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka termiņa pagarinājumam, lai īstenotu samazināšanas plānu, ir nepieciešama konkrēta iekārtas operatora rīcība vai kompetentās iestādes atļauja, un, otrkārt, uz kādu kritēriju pamata tiek noteikts šī termiņa pagarinājuma ilgums.
- 66 Šajā ziņā no Direktīvas 1999/13 II B pielikuma 2. punkta pirmās daļas i) punkta izriet, ka šajā normā paredzētais termiņa pagarinājums “jādod”. Tas nozīmē, ka tāds termiņa pagarinājums nevar pastāvēt *ipso jure* un tam noteikti ir jābalstās uz kompetento iestāžu lēmumu. Turklāt, kā savu secinājumu 65. punktā ir norādījusi ģenerāladvokāte, tādām lēmumiem katrā ziņā ir vajadzīgs iepriekšējs iekārtas operatora pieteikums, jo minētais operators ir tas, kurš vēlas atkāpi no prasībām, kas termiņa nepagarināšanas gadījumā attiektos uz viņu.
- 67 Šajā kontekstā ir jāatzīmē, ka Direktīvas 1999/13 noteikumos kompetentajām iestādēm ir piešķirts galvenais uzdevums operatora samazināšanas plāna īstenošanā.
- 68 Saskaņā ar Direktīvas 1999/13 4. panta 3. punktu operatoriem, kas vēlas īstenot samazināšanas plānu, par to jāpaziņo kompetentām iestādēm ne vēlāk kā 2005. gada 31. oktobrī. Turklāt atbilstoši šīs direktīvas 9. panta 1. punktam šādi paziņotā samazināšanas plāna atbilstību minētās direktīvas II B pielikumā minētajām prasībām operators apliecina, “saņemot kompetentu iestāžu piekrišanu”. Visbeidzot saskaņā ar šīs direktīvas II B pielikuma 2. punktu, ja samazināšanas plāns nav piemērots, “kompetentās iestādes drīkst atļaut operatoram piemērot alternatīvu atbrīvojuma plānu, kuru pildot tiek ievēroti [šī pielikuma 1. punktā] izklāstītie principi”.
- 69 No šīm normām izriet, ka kompetentajām iestādēm, pieņemot lēmumu par operatora lūgumu atļaut īstenot samazināšanas plānu, ir rīcības brīvība.
- 70 Tas pats katrā ziņā attiecas uz termiņa pagarinājuma piešķiršanu tāda samazināšanas plāna īstenošanai, un šī piešķiršana ir cieši saistīta ar operatoram piešķirto atļauju īstenot šo plānu.
- 71 Tādējādi termiņu var pagarināt tikai tad, ja, pamatojoties uz attiecīgā operatora lūgumu, ir piešķirta kompetento iestāžu atļauja.
- 72 Šajā ziņā Direktīvas 1999/13 II B pielikuma 2. punkta pirmās daļas i) punktā ir paredzēts vienīgi tas, ka jādod operatoram termiņa pagarinājums, lai īstenotu samazināšanas plānu, ja vēl tikai izstrādā aizstājējus, kas satur maz šķīdinātāja vai to nemaz nesatur.
- 73 Direktīvas 1999/13 II B pielikuma 2. punkta pirmās daļas i) punktā paredzētais termiņa pagarinājums kā atkāpe no šīs direktīvas vispārīgajiem noteikumiem ir jāinterpretē šauri (šajā ziņā skat. spriedumu *ACI Adam* u.c., C-435/12, EU:C:2014:254, 22. punkts un tajā norādītā judikatūra).

- 74 Šajā ziņā no Direktīvas 1999/13 II B pielikuma 2. punkta pirmās daļas i) punkta teksta, kurā paredzēts vienīgi termiņa “pagarinājums”, izriet, ka uz šo pielikumu balstītai samazināšanas plāna īstenošanai ir jābūt laika ierobežojumam.
- 75 Lai noteiktu, vai termiņa pagarinājums operatoram ir jāpiešķir samazināšanas plāna īstenošanai, un lai noteiktu varbūtēji piešķiramā termiņa pagarinājuma ilgumu, ir jāņem vērā Direktīvas 1999/13 II B pielikuma normu par termiņa pagarinājumu mērķi, proti, kā jau ir atgādināts šī sprieduma 56. punktā, pirmkārt, veicināt aizstājēju izstrādāšanu un, otrkārt, ievērot samērīguma principu.
- 76 Kā savu secinājumu 56. un 57. punktā ir norādījusi ģenerālvokāte, tādējādi kompetentajām iestādēm, ņemot vērā to rīcībā esošo rīcības brīvību, ir tostarp jāpārbauda, vai aizstājēji, kas ir piemēroti izmantošanai attiecīgajās iekārtās un gaistošu organisko savienojumu emisijas samazināšanai, patiešām tiek izstrādāti, un vai notiekošie darbi, ņemot vērā sniegto informāciju, var beigties ar tādu aizstājēju izstrādi.
- 77 Pārbaudot prasītā termiņa pagarinājuma samērīgumu saistībā ar mērķi veicināt aizstājēju izstrādāšanu, ir jāņem vērā saikne starp emisijas samazināšanu, kas tiek sasniegta ar aizstājējiem, kuri tiek izstrādāti, kā arī tās izmaksām, no vienas puses, un papildu emisiju, kas rodas termiņa pagarinājuma dēļ, kā arī varbūtējo alternatīvo pasākumu izmaksām, no otras puses. Turklāt ir jāpārbauda, vai nepastāv alternatīvs pasākums, ar ko var tikt panākta līdzīga vai vēl lielāka emisijas samazināšana ar zemākām izmaksām, un tostarp, vai jau ir pieejami citi aizstājēji.
- 78 Tādējādi lielus emisijas samazinājumus sološa aizstājēja izstrāde ļauj piešķirt tādu termiņa pagarinājumu attiecīgajam operatoram.
- 79 Attiecībā uz varbūtēji piešķiramā termiņa pagarinājuma ilgumu ir jākonstatē, ka par šo jautājumu norāde nav sniegta ne Direktīvas 1999/13 II B pielikumā, ne citā šīs direktīvas normā.
- 80 Lai citām Direktīvas 1999/13 normām neatņemtu lietderīgo iedarbību, šīs direktīvas II B pielikuma 2. punkta pirmās daļas i) punktu nevar interpretēt tādējādi, ka termiņa pagarinājums kompetentajām iestādēm ir jāpiešķir attiecīgajam operatoram bez laika ierobežojuma līdz brīdim, kad kļūst pieejami aizstājēji.
- 81 Šajā ziņā no Direktīvas 1999/13 preambulas 8. apsvēruma izriet, ka termiņa pagarinājuma piešķiršana saskaņā ar šīs direktīvas II B pielikuma 2. punkta pirmās daļas i) punktu ir iespējama tikai tad, ja faktiski aizstājējus, kas satur maz šķīdinātāja vai to nemaz nesatur, vēl izstrādā brīdī, kad šis termiņa pagarinājums bija jāpiešķir, un ja var uzskatīt, ka tie kļūs pieejami “tuvākajos gados”.
- 82 Lai gan no šīs normas izriet, ka pagarinājums var ilgt vairākus gadus, tomēr ir jāuzskata, ka tā ilgums nevar pārsniegt aizstājēju izstrādei nepieciešamo laiku. Tas ir jāizvērtē, ņemot vērā visu atbilstošu informāciju un tostarp novērtējot emisijas ierobežojumu apjomu, ko radīs aizstājēji, kas vēl tiek izstrādāti, kā arī šo aizstājēju izmaksas, no vienas puses, un papildu emisijas apjomu, ko radīs termiņa pagarinājums, kā arī varbūtējo alternatīvo pasākumu izmaksas, no otras puses.
- 83 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz otro un trešo jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 1999/13 II B pielikuma 2. punkta pirmās daļas i) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka termiņa pagarināšanai, lai īstenotu samazināšanas plānu, ir nepieciešama kompetento iestāžu atļauja, kuras priekšnoteikums ir attiecīgā operatora iepriekšējs pieteikums. Lai noteiktu, vai termiņa pagarinājums operatoram samazināšanas plāna īstenošanai ir jāpiešķir, un lai noteiktu varbūtēji piešķiramā termiņa pagarinājuma ilgumu, šīm kompetentajām iestādēm, ņemot vērā tām paredzēto rīcības brīvību, ir tostarp jāpārbauda, vai aizstājēji, kas ir piemēroti izmantošanai attiecīgajās iekārtās un gaistošu organisko savienojumu emisijas samazināšanai, patiešām tiek izstrādāti, vai notiekošie darbi, ņemot vērā sniegto informāciju, var beigties ar tādu aizstājēju izstrādi un vai nepastāv alternatīvs pasākums, ar ko var tikt panākta līdzīga vai vēl lielāka emisijas samazināšana ar zemākām izmaksām, un tostarp,

vai jau ir pieejami citi aizstājēji. Turklāt ir jāņem vērā saikne starp emisijas ierobežojumu apjomu, ko radīs aizstājēji, kā arī šo aizstājēju izmaksām, no vienas puses, un papildu emisiju, ko radīs termiņa pagarinājums, kā arī varbūtējo alternatīvo pasākumu izmaksām, no otras puses. Termiņa pagarinājuma ilgums nevar pārsniegt aizstājēju izstrādei nepieciešamo laiku. Tas ir jāizvērtē, ņemot vērā visu atbilstošo informāciju un tostarp papildu emisijas apjomu, kas rodas termiņa pagarinājuma dēļ, un varbūtējo alternatīvo pasākumu izmaksas attiecībā pret emisijas ierobežojumu apjomu, ko radīs aizstājēji, kas vēl tiek izstrādāti, un šo aizstājēju izmaksām.

Par tiesāšanās izdevumiem

- ⁸⁴ Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (piektā palāta) nospriež:

- 1) Padomes 1999. gada 11. marta Direktīvas 1999/13/EK par gaistošu organisko savienojumu emisijas ierobežošanu no organiskiem šķīdinātājiem noteiktos darbības veidos un iekārtās II B pielikums ir jāinterpretē tādējādi, ka termiņa pagarinājums, kas ir paredzēts tā 2. punkta pirmās daļas i) punktā, var tikt piešķirts “iekārtas” – šīs direktīvas 2. panta 1) punkta izpratnē – operatoram, lai īstenotu gaistošo organisko savienojumu emisijas samazināšanas plānu, ja vēl tikai izstrādā aizstājējus, kas satur maz šķīdinātāja vai to nemaz nesatur, lai gan ražojuma cietās daļas saturu šajā iekārtā var uzskatīt par nemainīgu un izmantot kā atskaites lielumu emisijas samazināšanā;
- 2) Direktīvas 1999/13 II B pielikuma 2. punkta pirmās daļas i) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka termiņa pagarināšanai, lai īstenotu gaistošo organisko savienojumu emisijas samazināšanas plānu, ir nepieciešama kompetento iestāžu atļauja, kuras priekšnoteikums ir attiecīgā operatora iepriekšējs pieteikums. Lai noteiktu, vai termiņa pagarinājums operatoram gaistošo organisko savienojumu emisijas samazināšanas plāna īstenošanai ir jāpiešķir, un lai noteiktu varbūtēji piešķiramā termiņa pagarinājuma ilgumu, šīm kompetentajām iestādēm, ņemot vērā tām paredzēto rīcības brīvību, ir tostarp jāpārbauda, vai aizstājēji, kas ir piemēroti izmantošanai attiecīgajās iekārtās un gaistošu organisko savienojumu emisijas samazināšanai, patiešām tiek izstrādāti, vai notiekošie darbi, ņemot vērā sniegto informāciju, var beigties ar tādu aizstājēju izstrādi un vai nepastāv alternatīvs pasākums, ar ko var tikt panākta līdzīga vai vēl lielāka emisijas samazināšana ar zemākām izmaksām, un tostarp, vai jau ir pieejami citi aizstājēji. Turklāt ir jāņem vērā saikne starp emisijas ierobežojumu apjomu, ko radīs aizstājēji, kas vēl tiek izstrādāti, kā arī šo aizstājēju izmaksām, no vienas puses, un papildu emisiju, ko radīs termiņa pagarinājums, kā arī varbūtējo alternatīvo pasākumu izmaksām, no otras puses. Termiņa pagarinājuma ilgums nevar pārsniegt aizstājēju izstrādei nepieciešamo laiku. Tas ir jāizvērtē, ņemot vērā visu atbilstošo informāciju un tostarp papildu emisijas apjomu, kas rodas termiņa pagarinājuma dēļ, un varbūtējo alternatīvo pasākumu izmaksas attiecībā pret emisijas ierobežojumu apjomu, ko radīs aizstājēji, kas vēl tiek izstrādāti, un šo aizstājēju izmaksām.

[Paraksti]